

عنوان مقاله:

بانکداری اسلامی در مقابل بانکداری متعارف: کدام کاراتر؟

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی توسعه مدیریت پولی و بانکی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

معصومه آقاجانی - دانشجوی دکتری علوم اقتصادی گرایش اسلامی، دانشگاه علامه طباطبائی، مدرس دانشگاه پیام نور

آزاده منظوری - دانشجوی کارشناس ارشد اقتصاد اسلامی، دانشگاه مفید

محمدعلی آقاجانی - کارشناس ارشد حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی حسابرس موسسه شاخص اندیشان

خلاصه مقاله:

ایده بانکداری اسلامی نخستین بار در دهه 1950 مطرح شد. این بانک ها بر اصل حرمت ربا، عقود مشارکتی و رابطه حقوقی وکالت عام استوار است. اولین جرقه های ایجاد تأمین مالی اسلامی در دهه 70 پدیدار شد، و اولین کشوری که بانک اسلامی ایجاد کرد پاکستان بود. این نظام اخیراً به ورای کشورهای اسلامی گسترش یافته است. اینک کشورهای عرب و غیرعرب مسلمان، به ویژه در آسیا، به طور فزاینده ای مجذوب مبادی و اصول تأمین مالی اسلامی شده اند. بانکداری اسلامی که در دهه 80 بسیار محدود عمل می کرد و با مخالفت بسیاری از اقتصاددانان روبه رو شده بود، در اوایل دهه 90 با شدت زیادی مطرح شد و طی دو دهه، توانست اعتماد مشتریان را جلب نماید و به رقابت با بانک های سنتی بپردازد؛ حتی این بانک ها مرزهای جهان اسلام را درنوردیدند و در کشورهای غیراسلامی نیز ظاهر شدند. امروزه، اقتصاددانان تأکید می کنند که بانک های اسلامی، به طور مستقیم، در رشد اقتصادی کشورهای غربی و جهان نقش ایفا می کنند. حال این پرسش مطرح می شود که آیا سیستم بانکداری اسلامی مزیتی بر سیستم بانکداری نظام متعارف دارد؟ بحران هایی که نظام متعارف با آن روبه رو میشود (مانند بحران اخیر مالی در آمریکا) ضرورت توجه بیشتر به پاسخ این سوال را آشکار می نماید. این مقاله به طور اجمالی دلایل کاراتر بودن این نوع از سیستم بانکداری را معرفی و نشان خواهد داد که ایرادات قوانین حاکم بر این بانک ها در ایران چیست و راه حل های آن کدام است.

کلمات کلیدی:

نظام بانکی، بانکداری اسلامی، حرمت ربا، کارایی، توسعه، ثبات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/236876>

